

GOVOR ZAHVALE

Poštovani profesori i profesorice, učiteljice, pedagoginjo, defektologinje i prva damo škole – naša ravnateljice!

Pripala mi je čast da vam se u ime cijele generacije osmaša 2007. – 2015. obratim s nekoliko riječi zahvale. Posljednji su sati našeg osnovnoškolskog obrazovanja kad obrađujemo najteže gradivo - gradivo rastanka. Zbrajamo uspjehe, neuspjehe i prihvaćamo postignuto.

Zatvaramo posljednju stranicu osnovnoškolskog obrazovanja. Nakon osam godina učenja i mučenja, smijeha i plača, slaganja i neslaganja - miješaju se radost i tuga. Radost, jer idemo naprijed, čeka nas srednja škola, postajemo odrasliji, važniji... Tuga, jer odlazimo iz naše škole.

Nikad više nećemo zajedno sjediti u klupama išaranim ljubavnim porukama i našim imenima. Bilo je tu i suza, nekad radosnica, nekad zbog nepravde, loših ocjena, svađica kojih nije trebalo biti. Ali sve te situacije u kojima smo se nalazili s našim profesorima i roditeljima, uobličile su nas u prave osobe, s pogledom unaprijed.

Hvala našim roditeljima, pratiocima na našem putu kroz život koji su uvijek bili podrška u svemu. Hvala im na njihovoj upornosti, strpljivosti i vjeri da nas izvedu na pravi put u životu, da danas - sutra postanemo bolji ljudi.

A vi, dragi razrednici i profesori, vi ste bili naši vođe, prvi i najbolji sugovornici na našem putu kolebanja. Vodili ste nas, podržavali, pratili. Svatko od vas izgradio je jedan dio nas, a na kraju nas svi zajedno uobličili u ovo što smo sada. Obogaćivali ste nas svojim iskustvima, znanjima, proširivali smo zajedno znanja istraživanjima, svatko od nas u nekom području. Hvala vam od srca što ste nas učili kako da postanemo zreliji, jači, pametniji u nekim životnim situacijama, dobri ljudi, a najviše vam hvala na znanjima koja ste prenijeli na nas i koje ćemo, neki više, drugi manje, primjenjivati na našem životnome putu.

Dragi moji prijatelji, učenici, kolege, krećemo u novi svijet, novi život, za novim izazovima, zadaćama, kušnjama i problemima. Pred nama je važan ispit. Ispit zrelosti i spremnosti. Nadam se da će vaši ideali biti istinski vrijedni, a ciljevi visoko postavljeni. Idite samouvjereno u pravcu svojih snova. Živite život kakav ste zamislili i zapamtite – nijedna se ptica ne vine previsoko ako se vine vlastitim krilima. Želim vam sve samo dobro, no

najviše od svega želim vam hrabrosti. Što god da se dogodi, vjerujte u sebe i ne predajte se. Neka vam vjetrovi budu naklonjeni i struje dobrostive. Neka vam zemljovidi budu točni i dobri, kanali prohodni, pristajanje pouzdano, postojana plovidba i na kraju svega – sigurna luka.

Dragi naši profesori, možda će pod vaše okrilje doći generacija ljepših, pametnijih, inteligentnijih ljudi, ali nikako ne najboljih. Jer oni sada i zauvijek kažu:

HVALA OD SRCA I ZBOGOM!